

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra ASMADÆUS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 452. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889641037872/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Og Madammen. Nikolæjsens Kone!

Og Pigen i „New Zeeland“!

Han saa alle Kvinder, som var til, hvirvle som usle Halmstraa.

Det knirkede et Steds henne i Høet, gabede som et Menneske, harkedede og spyttede og harkedede paa ny rivende.

Asmadæus drejede Hovedet og saa en Overkrop og et halvgammelt, rynket Fjæs paa en fed Tyrehals, et hængende Overskæg, to strittende Øjenbryn og to knivgraa, stirrende Øjne.

Manden derhenne strøg langsomt sin Haand ned over Overskægget. Det saa ud, som rullede han besindigt et Gardin ned for sin Mund.

— Glædelig Jul, sagde Manden rustent.

Alle Asmadæuses Tanker slap ud i et kort Latterhost.

Manden satte sig til at gnide Hænderne som den, en stor Glæde er overgaaet.

— „Jomfru, vil du med i Skoven?“ nynnede han hæst.

Asmadæus kom stift op paa Albuen og laa vendt imod ham.

— Har du en Bid Brød? spurgte han.

— Julekage! grinede den anden.

— Har du?

Manden stirrede paa Asmadæus med to Øjne, der skinnede som to oprukne, solbelyste Faldekser.

— Nu har jeg, den Onde gale mig! — — Har jeg ikke ligget her og sovet hele den hellige Julenat som et nyfødt Barn! — og saa vil du ha' Mad af mig! — Er her ikke Kvajfoder nok?

— Har du?

Den anden tumlede trevent op, kom paa Benene, slog Hænderne om en Lægte og strakte sig.

— Gu' har jeg ej! sagde han tykt og lavmælt.

Asmadæus blev liggende og saa paa ham.

— Hvor skal vi faa noget?

Den anden ræbede, som var han paa Forhaand møet.